

ene Ting eller Regeringen siger til det andet Ting: Her er et Lovforslag, men vedtage I det ikke, bliver den provisoriske Lov staaende; det skulle vi nok arrangere i det andet Ting. Jeg gaar endda ikke saa vidt som den ærede sidste Taler at sige: Lad Regeringen tage sine Provisorier tilbage, saa vil Folketinget tage Sagen under Behandling, og hvis der saa trænges til mere Politi eller til at faa det ordnet paa anden Maade, kunne vi nok blive enige om det. Jeg forlanger ikke en Gang saa store Ofre fra den ærede Regering og dens Meningsfæller her i Tinget. Nej, jeg siger blot: Lad Regeringen forelægge Lovforslagene i god Tid, saaledes at vi saa dem i Begyndelsen af Samlingen, og ikke komme med dem i dens femte Maaned, lad den forelægge dem helst for Folketinget, men, om det skal være, ogsaa for Landstinget, kun at dette saa sender Lovene lidt hurtigt over i Folketinget. Saa faar Folketinget Gendarmeriloven og de andre Love til Behandling, og saa bliver det Folketingets Sag at overveje, om det vil slaa denne Lov ihjel, forinden man er bleven enig om noget andet. Saa vil rimeligvis Folketinget, hvis der virkelig er Trang til en Udvidelse af Politiet, sørge for, at der kommer et saadant Lovforslag frem enten fra dets egen eller fra Regeringens Side. Saa bliver der Forhandling mellem Tingene, og saa vil naturligvis det Ting, der ikke vil gaa ind paa en fornuftig Ordning af Politiet, komme til at lide under det. Da staar Folketinget frit, og kommer man ikke til en Overenskomst, falder Gendarmerikorpset. Saa siger formodentlig det ærede Medlem, at det er netop ikke det, vi ville; Folketinget skal tvinges til at bevilge et ordentligt Politi, og hvis ikke, skal det beholde Gendarmene. Men da siger jeg ligesom den ærede sidste Taler, saa spiller det ærede Medlem Forsyn og tror, at han langt mere end Folketinget og Landstinget er i Besiddelse af politisk Visdom og Klogskab, og at man her har Lov til at behandle det andet Ting som umyndige Børn, som vi skulle være Forsyn for. Ja, er det et Led i den mangeaarige Kamp, og skal det opfattes saaledes, siger jeg: Saa kan det kun være i Kraft af den Betragtning, at i Krigen gælder alle Midler, men saa vidt er det ikke kommet; lad os ikke gaa bort fra Grundlovens Ord, men se at holde os inden for dem.

Rump: Det ærede Medlem udtalte, at jeg og mine Meningsfæller betjente os af ikke-konstitutionelle Midler. Jeg tror overhovedet ikke, at det vil være klogt at komme ind paa Betragtninger om, hvorvidt

Modstandere i Rigsdagsvirksomheden betjene sig af Midler, som ere i Strid med Konstitutionen. Jeg vil derfor blot indskrænke mig til at protestere imod den brugte Betegnelse. Der er ingen, der kan sige, at Formerne for den Behandling, som bliver foreløbige Love til Del i dette Ting fra den Side, til hvilken jeg hører, i nogen som helst Henseende er i Strid med Forsatningen, eller hvad dertil knytter sig, saaledes Forretningsordenen m. v. Noget ganske andet er det, at den Maade, hvorpaa Striden her til Lands er opstaaet og har udviklet sig mellem Parterne, har givet Anledning til Tilstande, som man ikke tidligere har forudsat, og hvis Behandling derfor volder Uanskelighed, saaledes navnlig det, at igennem en lang Række af Aar de to Ting ikke have kunnet enes om en ordnær Finanslov. Men det, som der altsaa kunde blive Spørgsmaal om, men som jeg ikke skal komme ind paa, fordi man saa vilde komme meget langt borte, er en ganske anden Sag, det er det: hvem er Skyld i det, hvor ere Grundene hertil, hvorledes er den Tilstand fremkommen, som gør, at man faar en Behandling af Sagerne, som ikke hidtil har været kendt? Men ukonstitutionel er ikke den Behandling, som er bleven de foreløbige Love til Del her i Landet.

Madsen-Nygdal: Jeg er bleven lidt forundret ved at høre, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kres (Thomas Nielsen) ikke kendte det allermindeste til Talen om, at Bestræbelserne for en Løsning af Forsatningsspørgsmaalet maa hvile, eller at de storpolitiske Forhandlinger maa hvile m. v. Det blev jeg lidt forundret over at høre, for jeg tror ellers nok, han ved ret god Bested med mange Ting, og det undrer mig derfor, at han ikke skulde vide Bested med dette, saa er han den eneste af hele Rigsdagen, der ikke kender disse Udtalelser, thi den Slags Udtalelser ere almindelig kendte. Men jeg skal ikke opholde mig der ved. — Derimod skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede 3dje Medlem for 3dje Kres (Rump). Han sagde, til at begynde med, at han ikke havde fundet Anledning til straks at tage Ordet, fordi der i de foregaaende Aar var sagt, hvad der kunde siges om disse Lovforslag. Jeg skal dertil sige, at jeg skal gerne erkende, at meget af det, der er sagt i Dag, ogsaa fra min Side — og jeg kan gerne sige det allermeste — er sagt tidligere, men som jeg første Gang, jeg havde Ordet, sagde, og jeg gentager det her: hver Gang den Slags Lovforslag møder os her i Rigsdagen, mener jeg, at det er